

2. Сутність та передумови інноваційного розвитку підприємств / В.С. Найдюк // Маркетинг і менеджмент інновацій. — 2013. — №3. — С. 251—263.

3. Стратегічний інноваційний розвиток підприємств: теорія та методологія / В.В. Македон, Д.С. Рубець // Вісник НТУ «ХП». — 2013. — №45(1018). — С. 75—86.

Логвінова О.П.

к.е.н., доцент кафедри Економіки підприємства та прикладної статистики,

Будрик О.І.,

асистент кафедри Економіки підприємства та прикладної статистики,

Інститут Хімічних технологій (м. Рубіжне)

Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

ПРОБЛЕМЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ ИННОВАЦИОННОЙ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ

PROBLEMS OF INNOVATIVE ATTRACTIVENESS OF THE ENTERPRISE

Визначальним чинником забезпечення інноваційного розвитку будь-якого підприємства за сучасних умов господарювання є активізація інноваційної діяльності, яка значною мірою залежить від інноваційної привабливості підприємства.

Інноваційна привабливість підприємства — це сукупність об'єктивних властивостей і умов здійснення інноваційної діяльності на інноваційному ринку, що формуються керівництвом підприємств промислового виробництва, міністерствами і відомствами шляхом цілеспрямованого переконання потенційних інвесторів для прискорення досягнення інноваційних цілей та отримання максимального ефекту при мінімізації інноваційних ризиків. Рівень інноваційної привабливості підприємства визначається дією певних чинників, зокрема, міри конкуренції на інноваційному ринку, інноваційного клімату, інноваційного потенціалу підприємства, а також ступеню розвитку інноваційної інфраструктури [1]. Отже, забезпечення та підвищення інноваційної привабливості підприємства є важливим завданням його керівництва, тому важливо докладніше вивчити проблеми забезпечення інноваційної привабливості підприємства.

Зниження інноваційної активності вітчизняних підприємств та їх інноваційної привабливості в останні роки значною мірою зумовлене істотним посиленням кризових явищ у національній економіці та політичною нестабільністю у країні. За таких умов керівництво підприємств змушене ще більше згортати інноваційну діяльність, спрямовуючи зусилля на вирішення поточних питань господарської діяльності в межах стратегії виживання, що призводить до подальшого зниження інноваційної привабливості підприємства та втрати ринкових позицій.

Важливими стримуючими чинниками щодо забезпечення інноваційної привабливості підприємства є фінансові проблеми, зокрема, дефіцит фінансових коштів на здійснення інновацій, фінансове виснаження підприємств, інвестиційний спад, призупинення відтворювальних процесів, погіршення матеріально-технічної бази підприємств. Статистичні дані свідчать, що загальна сума витрат на фінансування інноваційної діяльності в Україні у 2013 р. склала 9562,6 млн грн, тоді як у 2012 р. сума дорівнювала 11480,6 млн грн, а у 2011 р. — 14333,9 млн грн. Основним джерелом фінансування здійснюваних інновацій виступали власні кошти підприємств (72,9 % у 2013 р., проти 63,9 % у 2012 р. і 52,9 % у 2011 р.), що свідчить про незадовільну структуру джерел фінансування інноваційної діяльності, зниження привабливості фінансування інновацій для зовнішніх інвесторів і скорочення державної підтримки інновацій. Упровадженням інновацій у 2012 р. займалося 1371 підприємство, що відповідало 13,6 % обстежених промислових підприємств, тоді як у країнах ЄС цей показник у середньому становить 50 %. За величиною глобального індексу інновацій Україна у 2014 р. займала 63 місце у рейтингу країн світу (у 2013 р. — 71 місце). Український відсоток державного фінансування інноваційної діяльності в структурі ВВП характеризує істотне відставання України від розвинених країн світу [3].

Недостатня розвиненість інноваційної інфраструктури також істотно стримує можливості підвищення інноваційної привабливості підприємства, оскільки призначення інноваційної інфраструктури полягає у забезпеченні умов для ефективної взаємодії учасників інноваційної діяльності шляхом надання фінансових, консалтингових, маркетингових, інформаційно-комунікативних, юридичних та освітніх послуг [4].

В Україні впродовж тривалого часу склалася істотна невідповідність між рівнем наявного наукового потенціалу та рівнем ефективності впроваджуваних інновацій. Значною мірою це зумовлено зосередженням учасників інноваційного процесу на технологічних аспектах розроблюваних інновацій і недостатньою увагою до інших аспектів, зокрема, комерційного аспекту, який визначає ринкову перспективність інновацій і за результатами численних досліджень є найневизначенішим і найнепередбачуванішим, що спричиняє часті невдачі інноваційних проектів, тому потребує особливої уваги з боку керівництва підприємства [5].

Світова практика свідчить, що істотну роль у вирішенні цих проблем має відігравати активне стимулювання інноваційної діяльності з боку держави шляхом комплексу прямих і опосередкованих заходів, які на даний час є вкрай недостатніми, що веде до подальшого погіршення як в інноваційній сфері, так і у системі господарювання окремих підприємств та національної економіки в цілому [4].

Ризиковий характер інноваційної діяльності накладає вагомий відбиток на мотивованість керівництва до її здійснення та рівень інноваційної привабливості підприємства. Тому необхідно приділяти особливу увагу створенню та дієвому функціонуванню системи управління ризиком впродовж всього життєвого циклу інноваційного проекту.

Важливим стримуючим чинником щодо забезпечення інноваційної привабливості підприємства є недостатня відпрацьованість наявних методик оцінки інноваційної привабливості підприємства, які в спеціальній літературі досить часто підмінюються методиками оцінки інвестиційної привабливості або оцінки ефективності інноваційної діяльності [5, 6], що не дозволяє повною мірою врахувати особливості інноваційної сфери підприємства та визначити дієві засоби щодо забезпечення та підвищення інноваційної привабливості.

Отже, забезпечення інноваційної привабливості вітчизняних підприємств у даний час стримується низкою проблем, переважно об'єктивного характеру. Саме від того, як швидко та якою мірою вирішуватимуться ці проблеми, залежатимуть темпи економічного розвитку окремих підприємств і розбудови національної економіки в цілому.

Література

1. Азарова А. О. Інноваційна привабливість як складова інноваційної системи підприємства / А. О. Азарова, А. В. Бондарчук // Матеріали II міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання економічних наук» (м. Київ, 13—14 березня 2015 р.). Частина I. — Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2015. — С. 60—63.
2. Коппинська К. О. Структура та контурність функціонування інноваційної системи підприємства / К. О. Коппинська // Вісник Київського політехнічного інституту. — 2013. — № 44. — С. 79—85.
3. Кривов'язюк І. В. Криза та інноваційна діяльність промислових підприємств України / І. В. Кривов'язюк // Актуальні проблеми економіки. — 2014. — № 9. — С. 218—223. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ape_2014_9_28.pdf
4. Кулініч Т. В. Підходи до оцінювання інноваційної привабливості регіональних суб'єктів господарювання / Т. В. Кулініч // Вісник Львівської політехніки. — 2011. — С. 227—228.
5. Рачинська Г. В. Визначення та оцінювання інноваційної привабливості підприємств / Г. В. Рачинська, Л. С. Лісовська // Проблеми економіки та управління: Вісник нац. Ун-ту «Львівська політехніка». — 2008. — № 611. — С. 272—276.
6. Фесенко Н. В. Методичні засади оцінки інвестиційно-інноваційної привабливості підприємства в сучасних умовах / Н. В. Фесенко // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. — 2011. — Вип. 7(1). — С. 276—283.

Лищенко Маргарита Олександрівна,
к.е.н., доцент кафедри статистики, АГД та маркетингу,
Сумський національний аграрний університет lm_1980@ukr.net

ІННОВАЦІЙНА СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ ЦІН НА ЗЕРНО В УМОВАХ КРИЗИ ИННОВАЦИОННАЯ СОСТАВЛЯЮЩАЯ ФОРМИРОВАНИЯ ЦЕН НА ЗЕРНО В УСЛОВИЯХ КРИЗИСА

INNOVATIVE COMPONENT FOR THE FORMATION OF PRICES ON GRAIN IN THE CONDITIONS OF CRISIS

Анотація. Проведено аналіз цін на зерно, розглянуто питання формування ціни за періодами. Встановлено, що основними напрямками використання досягнень науково-технічного прогресу в зерновому виробництві у сучасних кризових умовах є ресурсозбереження і ресурсоефективність і використання інноваційних технологій.

Аннотация. Проведен анализ цен на зерно, рассматриваются вопросы формирования цены за периодами. Установлено, что основными направлениями использования достижений научно-технического прогресса в зерновом производстве в современных кризисных условиях являются использования инновационных технологий.